

no hi sigui, el vicepresident, i hi actua com a secretari el secretari del Consell d'Administració de la Comissió Nacional d'Energia.»

12. Es modifiquen els paràgrafs e) i g) de l'apartat 1 de l'article 40, que queden redactats de la manera següent:

«e) Nou membres en representació de les companyies del sector d'hidrocarburs.»

«g) Quatre representants dels consumidors i els usuaris.»

13. Es modifica l'apartat 4 de l'article 40, que queda redactat de la manera següent:

«Els nou membres representants de les companyies del sector d'hidrocarburs es distribueixen de manera que correspon un representant a cada una de les activitats o subjectes següents: operadors a l'engròs de productes petrolífers, distribuïdors a la menuda i titulars d'instal·lacions de venda al públic de productes petrolífers, transportistes de gas, distribuïdors de gas, comercialitzadors de gas, exploració i producció d'hidrocarburs, refinament, emmagatzemament i logística d'hidrocarburs líquids, operadors de gasos líquids del petroli.»

Disposició addicional primera. *Determinació de la quantia que han d'abonar a la Comissió Nacional d'Energia els operadors a l'engròs de productes petrolífers.*

El ministre d'Economia, mitjançant una ordre, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha de fixar anualment, amb efectes de l'1 de gener, la quantia que han d'abonar els operadors a l'engròs de productes petrolífers als quals fa referència l'apartat 5 de l'article 43 del Reial decret 1339/1999, de 31 de juliol, objecte d'aquesta modificació.

Disposició addicional segona. *Modificació de les referències a òrgans del Ministeri d'Indústria i Energia i d'Economia i Hisenda.*

1. Les referències al Ministeri d'Indústria i Energia que conté el Reial decret 1339/1999, de 31 de juliol, s'han d'entendre efectuades al Ministeri d'Economia.

Així mateix, les referències al ministre d'Indústria i Energia s'han d'entendre efectuades al ministre d'Economia.

2. Les referències al Ministeri d'Economia i Hisenda efectuades en els articles 2.3, 44 i disposició addicional quarta del Reial decret 1399/1999, de 31 de juliol, s'entenen efectuades al Ministeri d'Hisenda.

3. Les referències al secretari d'Estat d'Indústria i Energia efectuades en l'article 20.2 del Reial decret 1399/1999, de 31 de juliol, s'entenen fetes al secretari d'Estat d'Economia, de l'Energia i de la Petita i Mitjana Empresa.

4. Les referències al director general d'Energia que conté el Reial decret 1399/1999, de 31 de juliol, s'entenen fetes al director general de Política Energètica i Mines.

Disposició transitòria única. *Ingressos de la Comissió Nacional d'Energia.*

Es prorroga la vigència de la disposició transitòria sisena del Reial decret 1339/1999, de 31 de juliol, fins al 31 de desembre de l'any 2000, per la qual cosa durant l'exercici corresponent a l'any 2000 és aplicable als ope-

radors a l'engròs de productes petrolífers la quantia que fixa l'apartat 5 de l'article 43 del Reial decret 1339/1999, de 31 de juliol.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats l'apartat 3 de l'article 25 i el primer paràgraf de la disposició addicional primera del Reial decret 1339/1999, de 31 de juliol.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 29 de desembre de 2000.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,
MARIANO RAJOY BREY

(Aquest Reial decret s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 29, de 2 de febrer de 2001.)

943 *REIAL DECRET 7/2001, de 12 de gener, pel qual s'aprova el Reglament sobre la responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.* («BOE» 12, de 13-1-2001.)

La disposició addicional vuitena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, ha modificat l'anterior Llei d'ús i circulació de vehicles de motor, text refós aprovat pel Decret 632/1968, de 21 de març, que passa a denominar-se Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor. Aquesta modificació ha representat un canvi substancial en la regulació de la normativa de l'assegurança de subscripció obligatòria d'automòbils i la seva adaptació a la Directiva 90/232/CEE, del Consell, de 14 de maig, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles automòbils, que amplia el sistema obligatori d'assegurament.

De la nova regulació destaca l'aprovació d'un sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, que s'aplica a la valoració de tots els danys ocasionats a les persones en accidents de circulació.

L'habilitació reglamentària al Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries està reconeguda en la disposició final de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, introduïda per la disposició final tercera de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries. I en virtut de l'habilitació referida, es dicta aquest nou Reglament, que substitueix el Reial decret 2641/1986, de 30 de desembre, pel qual es va aprovar el Reglament de l'assegurança de responsabilitat civil derivada de l'ús i la circulació de vehicles de motor, de subscripció obligatòria.

D'altra banda, l'article 2.2 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, segons la redacció que en fa la disposició addicional vuitena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, ha incorporat el mandat de l'article 5 de l'esmentada Directiva 90/232/CEE. L'article esmentat de la Llei reserva al desplegament reglamentari l'establiment dels requisits, la forma i la periodicitat en què les companyies

d'assegurances han de remetre la informació que permeti, a les persones implicades en un accident de circulació, esbrinar, amb la màxima brevetat possible, les circumstàncies relatives al contracte d'assegurança i a l'entitat asseguradora.

No obstant això, i amb la finalitat que les persones implicades en un accident de circulació puguin conèixer l'entitat asseguradora, la disposició transitòria tretzena de la Llei 30/1995 va establir l'obligació, per a les entitats asseguradores, de portar un registre en què constin, almenys, la circumstàncies relatives a la matrícula del vehicle, el número de la pòlissa i el període de vigència. També va imposar a aquestes entitats asseguradores l'obligació de subministrar al Ministeri d'Economia i Hisenda (avui Ministeri d'Economia), informació relativa als vehicles assegurats per aquestes entitats, mitjançant la tramesa al Consorci de Compensació d'Assegurances de la dita informació. Aquesta obligació es va regular per la Resolució de 8 de març de 1996, de la Direcció General d'Assegurances, sobre subministrament d'informació per les entitats asseguradores dels vehicles assegurats. No obstant això, donant compliment a l'article 2.2 ja esmentat, mitjançant el present Reglament es regula aquesta obligació.

Igualment, aquest Reial decret incorpora, amb caràcter definitiu, l'obligació que estableix l'article 1 de la Directiva 84/5/CEE, del Consell, de 30 de desembre de 1983, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre l'assegurança de responsabilitat civil que resulta de la circulació de vehicles automòbils, que ja va ser incorporada al dret espanyol per la disposició addicional setena del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, disposició que es deroga en aquest Reial decret.

D'altra banda, s'incorporen al present Reglament noves consideracions que l'experiència ha aconsellat introduir, i s'aclareix i es precisa el contingut de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.

Aquestes necessitats són les que atén aquest Reial decret, que té com a finalitat aprovar el Reglament sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.

En relació amb l'estructura del Reglament, es diferencien tres títols; el primer, referit a la responsabilitat civil; el segon, en què es desplega l'assegurança de subscripció obligatòria de responsabilitat civil en aquells aspectes necessaris, i el tercer, referent al Consorci de Compensació d'Assegurances; de manera que el coneixement de la normativa reguladora de la responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles de motor requereix la compressió conjunta de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor i d'aquest Reglament.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia, del ministre de Justícia i del ministre de l'Interior, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la reunió del dia 12 de gener de 2001,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.*

S'aprova el Reglament sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor el text del qual s'insereix a continuació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix el Reglament que aprova aquest Reial decret i, en particular, les següents:

a) Reial decret 2641/1986, de 30 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'assegurança de responsabilitat civil derivada de l'ús i la circulació de vehicles de motor, de subscripció obligatòria.

b) Ordre de 23 d'abril de 1987, relativa al model a utilitzar per provar l'existència de l'assegurança de responsabilitat civil derivada de l'ús i la circulació de vehicles de motor, de subscripció obligatòria.

c) Ordre de 10 de juliol de 1990, per la qual es fixa el termini d'entrada en vigor de la responsabilitat del Consorci de Compensació d'Assegurances en danys materials derivats de l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil d'automòbils.

d) Ordre de 18 de març de 1993, per la qual es concreten els òrgans competents per sancionar les infraccions a la legislació de l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil per circular amb vehicles de motor.

e) Resolució de 8 de març de 1996, de la Direcció General d'Assegurances, sobre subministrament d'informació per les entitats asseguradores dels vehicles assegurats, excepte els annexos I i II, que es declaren expressament vigents fins que es publiqui la resolució de la Direcció General d'Assegurances a què fan referència els articles 23 i següents del Reglament que s'aprova.

f) Disposició addicional setena del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap d'un mes de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat de l'article 3.3, que té vigència des de l'1 de gener de 2001.

Madrid, 12 de gener de 2001.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,
MARIANO RAJOY BREY

Reglament sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor

TÍTOL I

De la responsabilitat civil

CAPÍTOL I

De la responsabilitat civil i del seu assegurement

Article 1. *Assegurança de responsabilitat civil en la circulació de vehicles de motor.*

1. Qualsevol propietari d'un vehicle de motor que tingui l'estacionament habitual a Espanya, sens perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 16, està obligat a subscriure i mantenir en vigor un contracte d'assegurança, per cada vehicle de què sigui titular, mitjançant el qual l'entitat asseguradora cobreixi, en els àmbits i amb els límits que fixa aquest Reglament per a l'assegurement de subscripció obligatòria, la responsabilitat civil que preveu l'article 1 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor,

a la seva redacció modificada per la disposició addicional vuitena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

2. A més del que preveu l'apartat anterior, la pòlissa en què es formalitzi el contracte d'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria contractada entre el prenedor i l'entitat asseguradora pot incloure altres cobertures que es pactin lliurement entre les parts, així com ampliar l'àmbit i els límits de cobertura; en tots dos casos es regeix pel que estableix la Llei de contracte d'assegurança.

3. El propietari no conductor d'un vehicle assegurat respon dels danys a les persones i els béns ocasionats pel conductor quan estigui vinculat amb aquest per alguna de les relacions que regulen els articles 1903 del Codi civil i 120.5 del Codi penal. Aquesta responsabilitat cessa quan el propietari provi que va emprar tota la diligència d'un bon pare de família per prevenir el dany.

El propietari no conductor d'un vehicle sense l'assegurança de subscripció obligatòria respon civilment amb el conductor d'aquest dels danys a les persones i als béns que aquest ocasioni, llevat que provi que el vehicle li hagi estat sostret.

Article 2. *Vehicles de motor.*

1. Tenen la consideració de vehicles de motor, als efectes de la responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles de motor i de l'obligació d'estar assegurat, qualsevol vehicle, especial o no, idoni per circular per la superfície terrestre i impulsat per un motor, inclosos els ciclomotors, així com els remolcs i els semiremolcs, tant si estan enganxats com si no, amb l'exclusió dels ferrocarrils, els tramvies i altres que circulin per vies que els siguin pròpies.

2. No estan inclosos en l'àmbit material d'aquest Reglament els vehicles de motor elèctrics que per concepció, destinació o finalitat tinguin la consideració de joguines, en els termes que defineix i amb els requisits que estableixen l'article 1.1 del Reial decret 880/1990, de 29 de juny, sobre normes de seguretat de les joguines, i la normativa concordant i de desplegament.

Tampoc estan incloses en l'àmbit material d'aquest Reglament les cadires de rodes.

3. Als efectes d'aquest Reglament, s'apliquen els conceptes que recull l'annex del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, a la redacció que en fa el Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament general de vehicles.

Article 3. *Fets de la circulació.*

1. Als efectes de la responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles de motor i en l'assegurança de subscripció obligatòria que regula aquest Reglament, s'entenen per fets de la circulació els derivats del risc creat per la conducció dels vehicles de motor a què es refereix l'article anterior, tant per garatges i aparcaments, com per vies o terrenys públics i privats aptes per a la circulació, tant urbans com interurbans, així com per vies o terrenys que sense tenir aquesta aptitud siguin d'ús comú.

2. No s'entenen fets de la circulació els derivats de la celebració de proves esportives amb vehicles de motor en circuits especialment destinats a aquest efecte o habilitats per a aquestes proves, sens perjudici de l'obligació de subscripció de l'assegurança especial que preveu l'apartat 2 de l'article 16.

Tampoc es consideren fets de la circulació els derivats de la realització de tasques industrials o agrícoles per

vehicles de motor especialment destinats per a això, sens perjudici de l'aplicació de l'apartat 1 en el cas de circulació per les vies o els terrenys esmentats en el dit apartat.

3. Tampoc té la consideració de fet de la circulació la utilització d'un vehicle de motor com a instrument de la comissió de delictes dolosos contra les persones i els béns. En tot cas, és fet de la circulació la utilització d'un vehicle de motor en qualsevol de les formes que descriu el Codi penal com a conducta constitutiva de delictes contra la seguretat del trànsit, inclòs el supòsit que preveu l'article 383 del Codi penal.

CAPÍTOL II

De la quantificació de les indemnitzacions

Article 4. *Quantificació de les indemnitzacions.*

1. Les indemnitzacions per tots els danys i perjudicis causats a les persones es calculen amb els criteris i els límits que estableix l'annex de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor. Si la quantia fixada així és superior a l'import màxim de la cobertura de l'assegurament de subscripció obligatòria, s'ha de satisfer, amb càrrec a l'esmentada assegurança de subscripció obligatòria, aquest import màxim, i la resta queda fins a l'import total de la indemnització a càrrec de l'assegurança voluntària o del responsable del sinistre, segons escaigui.

2. Les pensions provisionals a què es refereix el paràgraf tercer de l'article 6 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor s'han de calcular de conformitat amb els límits que estableix l'annex de la Llei esmentada.

3. Tant en els casos de danys a les persones com als béns, si concorren la negligència del conductor i la del perjudicat, s'ha de procedir a la moderació equitativa de la responsabilitat i al repartiment en la quantia de la indemnització, atesa l'entitat respectiva de les culpes concurrents.

CAPÍTOL III

De la mora de l'assegurador

Article 5. *Consignació judicial.*

La consignació a què es refereix la disposició addicional de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor es pot dur a terme pels mitjans que reconeix la Llei d'enjudiciament civil.

Article 6. *Quantia de la consignació.*

La quantia consignada ha de ser igual, almenys, a l'import de les indemnitzacions determinades d'acord amb l'annex de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor i, si s'escau, segons el que disposa l'apartat 2 de la seva disposició addicional.

TÍTOL II

De l'assegurança de subscripció obligatòria

CAPÍTOL I

De l'àmbit i els límits de l'assegurança de subscripció obligatòria

Article 7. *Àmbit territorial.*

L'assegurança de subscripció obligatòria garanteix la responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles

de motor amb estacionament habitual a Espanya, mitjançant el pagament d'una única prima, en tot el territori de l'espai econòmic europeu i dels estats adherits al Conveni multilateral de garantia.

Article 8. *Vehicle de motor amb estacionament habitual a Espanya.*

Als efectes d'aquesta assegurança, s'entén que el vehicle de motor té el seu estacionament habitual a Espanya:

- a) Quan tingui matrícula espanyola.
- b) Quan, tractant-se d'un tipus de vehicle per al qual no existeixi matrícula, porti una placa d'assegurança o un signe distintiu anàleg a la matrícula que hagi estat expedit a Espanya.
- c) Quan, tractant-se d'un tipus de vehicle per al qual no existeixi matrícula, no tingui la placa d'assegurança o un signe distintiu i l'usuari tingui el domicili a Espanya.

Article 9. *Àmbit material.*

1. L'assegurança de subscripció obligatòria comprèn la cobertura dels danys a les persones i als béns causats als perjudicats per fets de la circulació, sens perjudici de les exclusions que recull l'article següent.

2. En les indemnitzacions per danys a les persones, l'assegurador, dins dels límits de l'assegurament de subscripció obligatòria, ha de reparar el dany causat a les persones, excepte quan provi que aquest va ser degut únicament a la conducta o la negligència del perjudicat o a una força major estranya a la conducció o al funcionament del vehicle. No es consideren força major els defectes del vehicle ni la ruptura o la fallada d'alguna de les seves peces o els seus mecanismes.

3. En la indemnització per danys als béns, l'assegurador, dins dels límits de l'assegurament de subscripció obligatòria, ha de reparar el dany causat quan el conductor del vehicle en resulti civilment responsable, segons el que estableixen l'article 1902 del Codi civil, els articles 109 i següents del Codi penal i el que disposa la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor i en aquest Reglament.

4. No obstant això, queden exclosos d'aquestes cobertures els danys quan estiguin causats per la conducció sota la influència de begudes alcohòliques o de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques. Aquesta excepció no és oposable al perjudicat sens perjudici del dret de repetició de l'assegurador.

Article 10. *Exclusions.*

Estan exclosos de l'abast de l'assegurança de subscripció obligatòria els danys següents:

- a) Tots els danys i perjudicis ocasionats per les lesions o la defunció del conductor del vehicle causant del sinistre.
- b) Els danys soferts pel vehicle assegurat, per les coses que hi transporta, i pels béns dels quals siguin titulars el prenedor, l'assegurat, el propietari, el conductor, així com els del cònjuge o els parents fins al tercer grau de consanguinitat o afinitat dels anteriors.
- c) Els danys a les persones i els béns causats per un vehicle robat, entenen-se com a tal, exclusivament, les conductes tipificades com a robatori i robatori d'ús en els articles 237 i 244 del Codi penal, respectivament. En aquests casos és aplicable el que preveu l'article 30.1.c) d'aquest Reglament.

Article 11. *Inoposabilitat per l'assegurador.*

1. L'assegurador de l'assegurança de subscripció obligatòria que regula aquest Reglament no pot oposar davant el perjudicat cap altra de les exclusions, pactades o no, de la cobertura, diferents de les que recull l'article anterior.

En particular, no pot fer-ho respecte d'aquelles clàusules contractuals que exclouin de la cobertura la utilització o la conducció del vehicle designat en la pòlissa pels qui no tinguin permís de conduir, incompleixin les obligacions legals d'ordre tècnic relatives a l'estat de seguretat del vehicle o, llevat dels supòsits de robatori i robatori d'ús, utilitzin il·legítimament vehicles de motor d'altri o no hi estiguin autoritzats expressament o tàcitament pel propietari.

2. Tampoc pot oposar davant el perjudicat, ni davant el prenedor, el conductor o el propietari, la no utilització de la declaració amistosa d'accident.

Article 12. *Límits quantitius.*

1. L'import màxim de la cobertura de l'assegurament de subscripció obligatòria és dels imports següents:

- a) Per danys corporals: 350.000 euros o 58.235.100 pessetes, per víctima.
- b) Per danys als béns: 100.000 euros o 16.638.600 pessetes, per sinistre, sigui quin sigui el nombre de vehicles o béns afectats.
- c) Per despeses d'assistència mèdica, farmacèutica i hospitalària: en la quantia necessària fins a la sanació o consolidació de seqüeles, sempre que la despesa estigui degudament justificada atenent la naturalesa de l'assistència prestada.
- d) Per despeses d'enterrament i funeral en cas de defunció: segons els usos i els costums del lloc on es presti el servei, en la quantia que es justifiqui.

2. En tot cas, les despeses a què es refereixen els paràgrafs c) i d) anteriors són compatibles entre si i amb les indemnitzacions restants que preveu aquest article.

3. Quan el sinistre sigui ocasionat en un Estat adherit al Conveni multilateral de garantia diferent d'Espanya, per un vehicle que tingui l'estacionament habitual a Espanya, s'apliquen els límits de cobertura obligatòria fixats per l'Estat membre on tingui lloc el sinistre. No obstant això, si el sinistre es produeix en un Estat membre de l'espai econòmic europeu, s'apliquen els límits de cobertura previstos en aquest article, sempre que siguin superiors als que estableix l'Estat on s'hagi produït el sinistre.

Article 13. *Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO).*

1. L'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO), que agrupa totes les entitats asseguradores autoritzades per operar en el ram de responsabilitat civil de vehicles terrestres automòbils i el Consorci de Compensació d'Assegurances, té la consideració d'oficina nacional d'assegurança a què es refereix la Directiva 72/166/CEE, del Consell, de 24 d'abril, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres, sobre l'assegurança de la responsabilitat civil que resulta de la circulació de vehicles automòbils, així com del control de l'obligació d'assegurar aquesta responsabilitat.

2. La tramitació dels sinistres i el compliment de les obligacions derivades de les assegurances de responsabilitat civil de subscripció obligatòria, per raó d'accidents causats en altres països per vehicles amb estacionament habitual a Espanya o assegurats a Espanya mitjançant el certificat internacional d'assegurança denominada carta verda o assegurança en frontera, els garan-

teixen l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO), que actua en nom de totes les entitats a què es refereix l'article 17 d'aquest Reglament. Igualment, assumeix aquesta garantia, per compte de l'oficina nacional de l'Estat de què es tracti, per raó dels accidents succeïts en el territori espanyol en els quals intervingui un vehicle estranger, habitualment estacionat en un Estat signant del Conveni multilateral de garantia o que, pertanyent a un Estat no signant del Conveni esmentat, estigui assegurat mitjançant una carta verda emesa per una altra oficina nacional o per una assegurança en frontera.

3. No obstant el que disposa el paràgraf anterior, OFESAUTO pot delegar la representació de les diferents entitats asseguradores estrangeres, a sollicitud de l'oficina nacional respectiva, en favor d'alguna de les entitats asseguradores o d'entitats especialitzades en la gestió de sinistres. Així mateix, a sollicitud de les entitats asseguradores que operen a Espanya pot cursar la mateixa petició a les oficines nacionals d'altres estats.

Aquestes entitats asseguradores o entitats corresponsals espanyoles, autoritzades per representar entitats asseguradores estrangeres responen en els mateixos termes que OFESAUTO. A aquest efecte, OFESAUTO ha de portar els registres necessaris de corresponsalies autoritzades, per tal de facilitar la informació necessària a qui hi tingui un interès legítim.

En cas d'incompliment del corresponsal, conflicte d'interessos o cessament voluntari en la representació autoritzada, OFESAUTO assumeix el compliment de les obligacions que preveu l'apartat 2 d'aquest article.

4. El ministre d'Economia ha de dictar les normes relatives al funcionament de l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (OFESAUTO), com a oficina nacional d'assegurança.

CAPÍTOL II

De la pluralitat de danys i causants

Article 14. *Concurrència de danys i causants.*

1. Si d'un mateix sinistre, emparat per una única assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles de motor de subscripció obligatòria, en resulten diversos perjudicats per danys materials, i la suma de les indemnitzacions supera el límit obligatori establert a aquest efecte, el dret de cada perjudicat davant l'assegurador es redueix proporcionalment als danys soferts.

2. Si a conseqüència d'un mateix sinistre cobert per aquesta assegurança de subscripció obligatòria, en què intervinguin dos vehicles o més, es produeixen danys a tercers, cada assegurador dels vehicles causants ha de contribuir al compliment de les obligacions que deriven del fet, tenint en compte, quan es pugui determinar, l'entitat de les culpes concurrents i, en cas que no puguin ser determinades, proporcionalment a la potència dels vehicles respectius, o de conformitat amb el que s'hagi pactat en els possibles acords entre companyies d'assegurances.

Quan els dos vehicles que intervenen siguin un cap tractor i el remolc o semiremolc que hi estigui enganxat, o dos remolcs o semiremolcs, i no es pugui determinar l'entitat de les culpes concurrents, cada assegurador ha de contribuir al compliment de les obligacions esmentades de conformitat amb el pactat en els possibles acords entre companyies d'assegurances o, si no, en proporció amb la quantia de la prima anual de risc que correspongui a cada vehicle designat en la pòlissa d'assegurança subscripta.

CAPÍTOL III

Del dret de repetició de l'assegurador

Article 15. *Dret de repetició.*

1. L'assegurador de l'assegurança de subscripció obligatòria, una vegada efectuat el pagament de la indemnització, pot repetir:

a) Contra el conductor, el propietari del vehicle causant i l'assegurad, si els danys materials i personals causats són deguts a la conducció sota la influència de begudes alcohòliques o de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques.

b) Contra el conductor, el propietari del vehicle causant i l'assegurad, si els danys materials i personals causats són deguts a la conducta dolosa de qualsevol d'ells.

c) Contra el tercer responsable dels danys.

d) Contra el prenedor de l'assegurança o l'assegurad per les causes que preveu la Llei de contracte d'assegurança i el mateix contracte, sense que es pugui considerar com a tal la no utilització pel conductor o l'assegurad de la declaració amistosa d'accident.

e) En qualsevol altre supòsit en què també pugui escaure aquesta repetició d'acord amb les lleis.

2. L'acció de repetició de l'assegurador prescriu pel transcurs del termini d'un any, a comptar de la data en què va fer el pagament al perjudicat.

CAPÍTOL IV

Del contracte d'assegurança de subscripció obligatòria

Article 16. *Prenedor de l'assegurança de subscripció obligatòria.*

1. L'assegurança de subscripció obligatòria ha de ser concertada pel propietari del vehicle; té la presumpció d'aquesta consideració la persona natural o jurídica al nom de la qual figuri l'assegurança en el registre públic que correspongui. No obstant això, el propietari queda rellevat d'aquesta obligació quan l'assegurança sigui concertada per qualsevol persona que tingui interès en l'assegurament, que ha d'expressar el concepte en què contracta.

2. Per als riscos derivats de les proves esportives en què intervinguin vehicles de motor, celebrades en circuits especialment destinats a aquest efecte o habilitats per a les proves esmentades, s'ha de subscriure una assegurança especial destinada a cobrir la responsabilitat civil dels conductors intervinents, com a mínim pels imports de les cobertures obligatòries que estableix aquest Reglament.

3. Els vehicles amb estacionament habitual en estats que no pertanyen a l'espai econòmic europeu que no estiguin adherits al Conveni multilateral de garantia, per poder circular pel territori espanyol, han d'estar assegurats pel sistema de certificat internacional d'assegurança o per l'assegurança en frontera, que ha de contenir, almenys, les condicions i els límits a què fa referència l'article 18 d'aquest Reglament.

Article 17. *Entitats asseguradores.*

1. Els contractes d'assegurança que regula aquest Reglament han d'estar subscrits amb entitats asseguradores que hagin obtingut l'autorització corresponent del Ministeri d'Economia o que, estant domiciliats en un país que pertanyi a l'espai econòmic europeu, exerceixin la seva activitat a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de serveis.

2. La responsabilitat civil de subscripció obligatòria derivada de la circulació de vehicles de motor dels quals siguin titulars l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals i els organismes públics que en depenen, la cobreix el Consorci de Compensació d'Assegurances quan aquests sol·licitin concertar aquesta assegurança amb l'entitat esmentada.

3. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'acceptar la contractació del risc quan no hagin estat acceptades o hagin estat rebutjades dues sol·licituds d'assegurança de subscripció obligatòria per dues entitats asseguradores, llevat que el risc sigui acceptat per una altra companyia o per altres companyies d'assegurances a petició del Consorci de Compensació d'Assegurances.

L'entitat asseguradora que rebutgi o no accepti la contractació de l'assegurança de subscripció obligatòria ha d'expedir una certificació que ho acrediti, a petició per escrit de l'interessat.

Article 18. *Assegurança en frontera.*

El document acreditatiu de l'assegurança en frontera ha de contenir, com a mínim, les indicacions següents:

- a) La indicació que la garantia es concedeix dins dels límits i les condicions que preveuen com a obligatoris la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor i aquest Reglament.
- b) La indicació que, si el sinistre es produeix a Espanya, s'han d'aplicar els límits que preveuen la legislació espanyola i, en concret, aquest Reglament.
- c) Les indicacions que estableix l'apartat 2 de l'article 22 d'aquest Reglament.

Article 19. *Contingut de la sol·licitud i la proposició de l'assegurança de subscripció obligatòria.*

La sol·licitud de l'assegurança de subscripció obligatòria adreçada pel prenedor de l'assegurança a l'entitat asseguradora, o la proposició de l'assegurança de subscripció obligatòria feta per l'assegurador al prenedor, ha de contenir, com a mínim, les indicacions següents:

- a) Les d'identificació del propietari del vehicle, del conductor habitual i del prenedor de l'assegurança, i hi ha de constar el seu domicili, a efectes de notificacions. Si el prenedor no és el propietari del vehicle, s'ha d'indicar el concepte en què contracta.
- b) Les d'identificació del vehicle, la marca, el model, les seves característiques i la matrícula o un signe distintiu anàleg.
- c) Les garanties sol·licitades o ofertes, que en cap cas poden ser inferiors a les de l'assegurança de subscripció obligatòria que regula aquest Reglament.
- d) La identificació clara i destacada que es tracta d'una proposició o d'una sol·licitud d'assegurança.
- e) El període de cobertura mínim a què es refereix l'article següent, amb indicació del dia i l'hora del còmput inicial.

Article 20. *La sol·licitud i la proposició de l'assegurança de subscripció obligatòria.*

1. La sol·licitud de l'assegurança de subscripció obligatòria, a partir del moment en què estigui diligenciada per l'entitat asseguradora, o un agent d'aquesta, produeix els efectes de la cobertura del risc durant el termini de quinze dies.

S'entén que està diligenciada quan es lliuri al sol·licitant una còpia de la sol·licitud segellada per l'entitat asseguradora o per un agent d'aquesta.

L'assegurador, en el termini màxim de deu dies des del diligenciamment de la sol·licitud d'assegurança, pot

rebutjar-la, mitjançant un escrit adreçat al prenedor per qualsevol mitjà que n'asseguri la constància de la recepció, on ha d'especificar les causes, i té dret a la percepció de la prima que li correspongui per la cobertura dels quinze dies previstos en el paràgraf anterior. Si transcorregut el termini de deu dies l'assegurador no ha rebutjat la contractació, s'entén que aquesta ha estat admesa.

Diligenciada la sol·licitud i transcorregut el termini de deu dies, l'assegurador ha de remetre la pòlissa d'assegurança en un termini de deu dies.

2. La proposició de l'assegurança de subscripció obligatòria feta per l'entitat asseguradora o el seu agent vincula la companyia d'assegurances pel termini de quinze dies.

Una vegada acceptada la proposició pel prenedor, el contracte s'entén fet, i ha de quedar sempre protegit, en cas d'impagament de la primera prima per culpa del prenedor, el dret de l'assegurador a resoldre el contracte, mitjançant un escrit dirigit al prenedor per correu certificat amb el justificant de recepció o per qualsevol altre mitjà admès en dret, o exigir el pagament de la prima en els termes de l'article 15 de la Llei de contracte d'assegurança. Acceptada la proposició pel prenedor, l'assegurador ha de lliurar la pòlissa d'assegurança en el termini de deu dies.

CAPÍTOL V

De la justificació de l'assegurança de subscripció obligatòria

Article 21. *Documentació del contracte d'assegurança de subscripció obligatòria.*

L'assegurador ha de lliurar preceptivament al prenedor la pòlissa d'assegurança, document en què, necessàriament, ha de constar una referència clara i precisa a les normes aplicables a aquesta mena d'assegurança i els altres aspectes que es determinin en la regulació del contracte d'assegurança i d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

Així mateix, i una vegada cobrada la prima, l'assegurador ha de lliurar al prenedor un justificant del pagament.

Article 22. *Documentació acreditativa de la vigència de l'assegurança.*

1. Qualsevol vehicle de motor ha d'estar proveït de la documentació acreditativa de la vigència de l'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria.

L'incompliment d'aquesta obligació se sanciona amb 60,10 euros o 10.000 pessetes de multa.

No obstant això, si es tracta de vehicles dedicats al lloguer sense conductor, el titular queda exempt de responsabilitat administrativa sempre que en el termini dels cinc dies següents a la notificació efectuada a aquest, justifiqui que tenia contractada l'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria corresponent.

2. Als efectes de l'apartat anterior, es considera documentació acreditativa de la vigència de l'assegurança el justificant de pagament de la prima del període d'assegurança en curs, sempre que contingui, almenys, la identificació de l'entitat asseguradora, la matrícula, la placa d'assegurança o un signe distintiu del vehicle, el període de cobertura i la indicació de l'abast de l'assegurança de subscripció obligatòria.

No obstant això, si es tracta de vehicles dedicats al lloguer sense conductor, es considera documentació acreditativa de la vigència de l'assegurança la còpia acaçada del justificant de pagament de la prima, tal com ho determini la Direcció General de Trànsit.

CAPÍTOL VI

De la identificació de l'entitat asseguradora i del control de l'obligació d'assegurar-se**Article 23. Fitxer informatiu de vehicles assegurats.**

1. Les entitats asseguradores que cobreixin la responsabilitat civil de subscripció obligatòria, derivada de la circulació de vehicles de motor amb estacionament habitual a Espanya, han de comunicar al Ministeri d'Economia, mitjançant la tramesa al Consorci de Compensació d'Assegurances, les dades relatives als vehicles assegurats per aquestes, amb el contingut, la forma i en els terminis que estableixen aquest Reglament i les resolucions a què aquest es refereix.

L'incompliment del que disposa el paràgraf anterior constitueix infracció administrativa d'acord amb la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

2. Les dades a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat anterior poden ser objecte de tractament automatitzat. A aquests efectes, i de conformitat amb el que preveu l'article 20 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, es crea el fitxer automatitzat de dades de caràcter personal denominat «Fitxer informatiu de vehicles assegurats», de caràcter públic, amb el contingut que es descriu en els articles següents i a l'annex d'aquest Reglament.

3. La informació que conté el fitxer té presumpció de veracitat a efectes informatius, llevat que hi hagi una prova en contra.

Article 24. Primera tramesa de dades i la seva actualització.

1. En la primera tramesa de les dades, les entitats asseguradores han de subministrar, per a cada vehicle, les següents: matrícula, codi identificatiu de la marca i model del vehicle, data d'inici de la vigència i data d'acabament del període d'assegurança en curs, així com el tipus de contracte, tot això d'acord amb les especificacions que contingui la resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que a aquest efecte es dicti.

2. Les entitats asseguradores han de fer l'actualització de les dades, remetent diàriament informació d'altres i baixes de vehicles assegurats, que s'han d'identificar amb la matrícula i el codi identificatiu de la marca i el model, i hi han de fer constar, en el cas de les altes, les dates d'inici de la vigència i l'acabament del període d'assegurança en curs i el tipus de contracte i, en el cas de les baixes, la data de cessació de la vigència de l'assegurança.

A aquests efectes, s'entén per cessació de la vigència de l'assegurança l'extinció del contracte d'acord amb la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, incloses la rescissió i la resolució.

3. S'han d'incloure, en tot cas, les dades relatives a aquells vehicles respecte als quals s'hagi diligenciat la sol·licitud d'assegurança o s'hagi emès proposició d'assegurança acceptada pel prenedor, i hi han de constar les dates d'efecte i acabament d'un o altre document.

4. En els cas de contractes prorrogables, o d'impagament de les primes fraccionades, no pot ser comunicada la baixa del vehicle, respectivament, mentre no s'hagi exercit el dret a oposar-se a la pròrroga d'aquest o no hagi estat extingit o resolt el contracte, en els casos i amb les formalitats que preveu la Llei de contracte d'assegurança.

5. En el cas de transmissió del vehicle assegurat, només pot ser comunicada la baixa del vehicle amb l'ex-

tinció prèvia del contracte d'assegurança, de conformitat amb el que estableix la Llei de contracte d'assegurança.

6. En el cas de vehicles especials, s'han de remetre al Consorci de Compensació d'Assegurances les dades que estableixi la resolució que dicti la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 25. Procediment de tramesa de la informació.

La tramesa de la informació al Consorci de Compensació d'Assegurances es fa mitjançant el procediment que contingui la resolució que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions dicti a aquest efecte.

Article 26. Tramesa d'informació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha de remetre, mensualment, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions una relació de les entitats asseguradores que, estant autoritzades per operar en el ram corresponent, no hagin remès la informació a què es refereixen els articles anteriors.

Així mateix, el Consorci de Compensació d'Assegurances ha de comunicar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les incidències significatives que es puguin produir en el compliment d'aquesta obligació.

2. Sens perjudici del que assenyalava el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 23, i a la vista de les comunicacions del Consorci de Compensació d'Assegurances, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot formular requeriments a les entitats asseguradores o exigir la realització d'auditories informàtiques, o l'aplicació d'altres mesures correctores per garantir la veracitat de la informació que contingui el fitxer.

Article 27. Finalitat i consulta del fitxer.

1. La finalitat del fitxer consisteix a subministrar la informació necessària perquè les persones implicades en un accident de circulació puguin esbrinar, amb la màxima brevetat possible, les circumstàncies relatives a l'entitat asseguradora que cobreix la responsabilitat civil de cada un dels vehicles implicats en l'accident i a facilitar el control de l'obligació d'assegurar-se.

A aquests efectes, tenen la consideració d'implicats els perjudicats per accidents de circulació, per danys en la seva persona o als seus béns, i poden actuar per si o per mitjà d'un representant degudament acreditat.

2. La consulta de la informació s'exerceix mitjançant una petició adreçada pels implicats en un accident de circulació al Consorci de Compensació d'Assegurances; s'ha d'utilitzar el model que contingui la resolució que dicti la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, al qual s'ha d'adjuntar una còpia del document nacional d'identitat, el passaport, el codi d'identificació fiscal o el document acreditatiu de la identitat del sol·licitant i, si s'escau, una còpia de l'informe de danys o de la declaració amistosa d'accident.

Igualment, el sol·licitant pot utilitzar qualsevol mitjà que permeti acreditar la tramesa i la recepció de la sol·licitud de consulta, i ha d'aportar el número del document nacional d'identitat, el passaport, el codi d'identificació fiscal o un altre document acreditatiu, així com la matrícula o el signe distintiu tant del vehicle presumptament causant dels danys com del vehicle corresponent al perjudicat, i els números de sinistre i de pòlissa d'assegurança que constin al registre de sinistres de l'entitat asseguradora; la consulta pot ser contestada per qualsevol mitjà que permeti acreditar la tramesa i la recepció de la contestació, d'acord amb el que disposi la resolució que a aquest efecte dicti la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 28. Control de l'obligació d'assegurar-se.

1. El control de l'obligació d'assegurar-se s'ha de fer mitjançant la col·laboració entre el Ministeri d'Economia, a través del Consorci de Compensació d'Assegurances, i el Ministeri de l'Interior, que es poden cedir, entre si, les dades que figurin en els seus fitxers automatitzats que expressament prevegin aquesta cessió.

El procediment de cessió de dades es regula mitjançant resolució conjunta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i la Direcció General de Trànsit.

L'òrgan responsable del fitxer ha d'adoptar les mesures tècniques i organitzatives que siguin necessàries per assegurar la confidencialitat, la seguretat i la integritat de les dades i fer efectives les garanties, les obligacions i els drets que li reconeix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

2. En el cas de vehicles estrangers de països que no siguin membres de l'espai econòmic europeu que no estiguin adherits al Conveni multilateral de garantia, les autoritats duaneres espanyoles han de denegar l'accés al territori nacional si aquests no acrediten la subscripció d'una assegurança de responsabilitat civil que compleixi, com a mínim, les condicions i les garanties que estableix la regulació espanyola per a aquesta assegurança de subscripció obligatòria.

CAPÍTOL VII**De l'incompliment de l'obligació d'assegurar-se****Article 29. Conseqüències de l'incompliment.**

1. A més de la sanció que correspongui en l'àmbit penal a qui condueixi un vehicle sabent que no té assegurança, l'incompliment de l'obligació d'assegurar-se en els termes que preveu aquest Reglament determina:

a) La prohibició de circular amb el vehicle no assegurat pel territori nacional.

b) La retirada i el dipòsit del vehicle, amb càrrec al seu propietari, en dependències de l'autoritat competent, si no es justifica davant d'aquesta l'existència d'asseguració en el termini de cinc dies des del dia en què hagi posat la denúncia.

c) La imposició d'una sanció pecuniària de 601,01 a 3.005,06 euros o de 100.000 a 500.000 pessetes de multa, graduada segons que el vehicle circulés o no, la seva categoria, el servei que presti, la gravetat del perjudici causat, si s'escau, la durada de la falta d'assegurament i la reiteració de la mateixa infracció. El Ministeri de l'Interior i les autoritats competents de les comunitats autònomes a les quals s'hagi transferit l'execució de competències sancionadores han de lliurar al Consorci de Compensació d'Assegurances el 50 per 100 de l'import de les sancions recaptades, per compensar en part les indemnitzacions que el Consorci ha de satisfer als perjudicats en compliment de les obligacions que li atribueixen la Llei i aquest Reglament.

2. Els procediments que es tramitin per la infracció de les obligacions imposades als usuaris de vehicles de motor en la regulació de l'asseguració de responsabilitat civil de subscripció obligatòria, han de ser instruïts pels comandaments provincials de Trànsit o per les autoritats competents de les comunitats autònomes a les quals s'hagi transferit l'execució de funcions en aquesta matèria, competents per raó del lloc en què s'hagi comès el fet, i l'autoritat esmentada queda facultada per adoptar les mesures relatives a la retirada i el dipòsit cautelar dels vehicles que circulin sense assegurança.

Quant al procediment, cal atènyer-se al que disposa per a les infraccions la Llei sobre el trànsit, la circulació de vehicles de motor i la seguretat viària.

3. La sanció que escaigui l'han d'imposar els delegats del Govern o les autoritats competents de les comunitats autònomes a les quals s'hagin transferit funcions en aquesta matèria, competents per raó del lloc en què es denunciï la infracció, i es pot recórrer davant del ministre de l'Interior o davant de les autoritats jeràrquicament competents de les comunitats autònomes. A aquests efectes, les competències d'exercici de la potestat sancionadora atribuïdes als delegats del Govern poden ser desconcentrades mitjançant una disposició dictada pel ministre de l'Interior.

TÍTOL III**Del Consorci de Compensació d'Assegurances****Article 30. Funcions.**

1. De conformitat amb el que estableix l'article 8 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, correspon al Consorci de Compensació d'Assegurances dins de l'àmbit territorial i amb els mateixos límits quantitatius de l'assegurament de subscripció obligatòria:

a) Indemnitzar els qui hagin sofert danys en les seves persones, per sinistres que hagin tingut lloc a Espanya, en els casos en què el vehicle causant sigui desconegut.

b) Indemnitzar els danys a les persones i als béns ocasionats amb un vehicle que tingui el seu estacionament habitual a Espanya, quan el vehicle no estigui assegurat.

c) Indemnitzar els danys a les persones i els béns produïts per un vehicle amb estacionament habitual a Espanya que, estant assegurat, hagi estat robat; s'entenen com a tals, exclusivament, les conductes que tipifiquen com a robatori i robatori d'ús els articles 237 i 244 del Codi penal, respectivament.

d) Indemnitzar els danys a les persones i els béns quan, en casos inclosos dins de l'àmbit de l'assegurament de subscripció obligatòria o en els paràgrafs precedents d'aquest article, sorgeixi controvèrsia entre el Consorci de Compensació d'Assegurances i l'entitat asseguradora sobre qui ha d'indemnitzar el perjudicat.

No obstant això, si ulteriorment es resol o acorda que correspon indemnitzar a l'entitat asseguradora, aquesta ha de reemborsar al Consorci de Compensació d'Assegurances la quantitat indemnitzada més els interessos legals, incrementats en un 25 per 100, des de la data en què hagi abonat la indemnització.

S'entén que hi ha controvèrsia quan l'entitat asseguradora presenti davant del Consorci un requeriment motivat en relació amb el sinistre, o el perjudicat presenti una reclamació davant del Consorci a la qual adjunti la justificació que l'entitat asseguradora rebutja fer-se càrrec del sinistre, i el Consorci considera que no li correspon el pagament.

e) Indemnitzar els danys a les persones i els béns quan l'entitat espanyola asseguradora del vehicle amb estacionament habitual a Espanya hagi estat declarada en fallida, suspensió de pagaments o, havent estat dissolta i estigui en situació d'insolvència, estigui subjecta a un procediment de liquidació intervinguda o aquesta hagi estat assumida per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores.

2. En els casos previstos en els paràgrafs b) i c), queden exclosos de la indemnització pel Consorci de Compensació d'Assegurances els danys a les persones

i als béns soferts pels qui ocupin voluntàriament el vehicle causant del sinistre, sabent que aquest no estava assegurat o que havia estat robat, sempre que el Consorci provi que aquells coneixien aquesta circumstància.

3. De conformitat amb el que estableix l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat per l'article 4 de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE sobre la llibertat de serveis en assegurances diferents a la de vida, i d'actualització de la legislació d'assegurances privades, amb les modificacions que hi introdueix la disposició addicional novena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aquest ha d'exercir, a més, les funcions següents:

a) Cobrir la responsabilitat civil derivada de la circulació dels vehicles de motor dels quals siguin titulars l'Estat, les comunitats autònomes, les corporacions locals i els organismes públics que en depenguin, quan aquests sollicitin concertar aquesta assegurança amb el Consorci de Compensació d'Assegurances.

b) Assumir, dins dels límits de l'assegurament de subscripció obligatòria, els riscos no acceptats per les entitats asseguradores.

c) La defensa i el foment de l'assegurament de subscripció obligatòria dels vehicles de motor.

4. El Consorci de Compensació d'Assegurances, dins de l'àmbit de les obligacions que li imposen la Llei i aquest Reglament, no pot condicionar el pagament de la indemnització a la prova per part del perjudicat que la persona responsable no pot pagar o es nega a fer-ho.

5. En els casos dels paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 d'aquest article, en tot cas el perjudicat es pot dirigir directament al Consorci de Compensació d'Assegurances, i aquest està obligat a contestar de manera motivada sobre la seva possible intervenció, sobre la base de les informacions proporcionades a petició seva pel perjudicat.

6. El perjudicat té acció directa contra el Consorci de Compensació d'Assegurances en els casos que assenyala aquest article.

Article 31. *Ingressos econòmics.*

El Consorci de Compensació d'Assegurances compta amb els ingressos econòmics següents, per raó de l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles de motor de subscripció obligatòria:

a) Les primes que obtingui per assumir els riscos no acceptats per les entitats asseguradores.

b) Les primes que obtingui per cobrir la responsabilitat civil en els casos previstos a l'apartat 3.a) de l'article 30 d'aquest Reglament.

c) El recàrrec sobre les primes que estableix aquesta assegurança.

d) La participació del 50 per 100 en les sancions imposades, en aplicació del que disposen l'article 3 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor i l'article 29 d'aquest Reglament.

e) Qualsevol altre ingrés que li correspongui d'acord amb la legislació vigent.

Article 32. *Dret de repetició.*

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances, quan actuï com a assegurador directe, pot repetir en els mateixos casos i condicions que assenyala l'article 15 d'aquest Reglament.

2. També pot repetir contra el propietari i el responsable de l'accident quan es tracti d'un vehicle no

assegurat, o contra els autors, els còmplices o els encobridors del robatori del vehicle causant del sinistre, així com contra el responsable de l'accident que hagi tingut coneixement del robatori del vehicle i en qualsevol altre supòsit en què també escaigui la repetició d'acord amb les lleis. En aquests casos és aplicable el termini de prescripció que estableix l'article 7 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor. A aquests efectes, s'entén per robatori les conductes tipificades com a robatori i robatori d'ús en els articles 237 i 244 del Codi penal, respectivament.

3. En l'exercici de la facultat de repetició pel Consorci serà títol executiu, als efectes de l'article 517 de la Llei d'enjudiciament civil, la certificació expedida pel president del Consorci de Compensació d'Assegurances acreditativa de l'import de la indemnització abonada pel Consorci sempre que, havent estat requerit de pagament el responsable, no ho hagi fet en el termini d'un mes des del requeriment esmentat.

Disposició addicional primera. Publicació dels convenis de centres sanitaris i entitats asseguradores.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» la relació de centres sanitaris reconeguts pel Consorci de Compensació d'Assegurances i d'entitats asseguradores que, si s'escau, subscriuguin convenis amb els centres sanitaris per a l'assistència a lesionats de trànsit.

Disposició addicional segona. Certificació d'antecedents sinistral.

Les entitats asseguradores han d'expedir a favor del propietari del vehicle i del prenedor de l'assegurança del vehicle assegurat, en cas que sigui una persona diferent d'aquell, amb la petició prèvia de qualsevol d'ells, i en el termini de quinze dies hàbils, la certificació acreditativa dels antecedents sinistral quant al factor de la valoració del risc assumit per les entitats asseguradores derivat de la circulació de vehicles de motor, corresponents als dos últims períodes d'assegurança, si n'hi ha.

Disposició addicional tercera. Exempció de les indemnitzacions per danys personals.

Als efectes del que disposa l'article 7.d) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i altres normes tributàries, les indemnitzacions pagades d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 1 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, i concordants d'aquest Reglament, tenen la consideració d'indemnitzacions en la quantia legalment reconeguda, als efectes de la seva qualificació com a rendes exemptes, mentre siguin abonades per una entitat asseguradora com a conseqüència de la responsabilitat civil del seu assegurat.

ANNEX

Fitxer informatiu de vehicles assegurats (FIVA)

1. Finalitat i usos previstos del fitxer:

a) Subministrament d'informació als implicats en un accident de circulació.

b) Control de l'obligació de l'assegurament.

2. Persones o col·lectius d'origen de les dades: prenedors de contractes d'assegurança.

3. Procedència i procediment de recollida: recollida mitjançant una primera tramesa de dades per les entitats asseguradores, i posterior actualització diària d'aquestes.

4. Estructura bàsica del fitxer: entitat asseguradora, data de tramesa de les dades, matrícula, codi identificatiu de la marca i model del vehicle, data d'inici de vigència del contracte, data d'acabament del període de cobertura, data de cessació de vigència i tipus de contracte.

5. Cessió de les dades:

- a) A implicats en accidents de circulació.
- b) Al Ministeri de l'Interior.
- c) Al ministeri fiscal, als jutges i els tribunals.

6. Òrgan responsable: Consorci de Compensació d'Assegurances.

7. Servei o unitat davant del qual l'afectat pot exercir els seus drets: Consorci de Compensació d'Assegurances. Carrer Serrano, número 69, 28006 Madrid.

MINISTERI D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

1437 REIAL DECRET 3488/2000, de 29 de desembre, pel qual s'amplien els mitjans traspassats a la Generalitat de Catalunya pel Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics al servei de l'Administració de justícia. («BOE» 17, de 19-1-2001.)

La Constitució espanyola estableix en l'article 149.1.5a que l'Estat té competència exclusiva en matèria d'Administració de justícia.

Per la seva part, l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei orgànica 4/1979, de 18 de desembre, estableix en l'article 18.1r i 3r que, en relació amb l'Administració de justícia, exceptuada la militar, correspon a la Generalitat exercir totes les facultats que les lleis orgàniques del poder judicial i del Consell General del Poder Judicial reconeguin o atribueixin al Govern de l'Estat, així com coadjuvar en l'organització dels tribunals consuetudinaris i tradicionals i en la instal·lació de jutjats, amb subjecció en tot cas al que disposa la Llei orgànica del poder judicial.

Pel Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, es van fer efectius els traspassos en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics al servei de l'Administració de justícia a la Generalitat de Catalunya. Aquests traspassos es van completar mitjançant els reials decrets 1553/1994, de 8 de juliol, i 1905/1994, de 23 de setembre.

Ara escau fer, sobre les mateixes previsions constitucionals i estatutàries, una ampliació de mitjans en aquesta matèria.

La Comissió Mixta que preveu la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, per tal de procedir a aquesta ampliació de mitjans traspassats, va adoptar sobre això els acords corresponents, en la sessió del Ple dels dies 6 de juny de 1994 i 22 de febrer de 1996, en els termes que figuren a l'annex a aquest Reial decret.

En virtut d'això, en compliment del que disposa la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a proposta del ministre d'Administracions Públiques i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de desembre de 2000,

DISPOSO:

Article 1.

S'aprova l'Acord de la Comissió Mixta que preveu la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, sobre ampliació de mitjans traspassats a la Generalitat de Catalunya en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia, que es transcriu com a annex a aquest Reial decret.

Article 2.

En conseqüència, queden traspassats a la Generalitat de Catalunya els mitjans i els crèdits pressupostaris en els termes que resulten del mateix Acord i de les relacions annexes.

Article 3.

L'ampliació dels traspassos a què es refereix aquest Reial decret té efectivitat a partir del dia que assenyalava el mateix Acord de la Comissió Mixta, sens perjudici que el Ministeri de Justícia produeixi, fins a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, si s'escau, els actes administratius necessaris per al manteniment dels serveis en el règim i el nivell de funcionament que tinguin en el moment de l'adopció de l'Acord.

Article 4.

Els crèdits pressupostaris que es determinin d'acord amb la relació número 1 han de ser donats de baixa en els conceptes d'origen i transferits pel Ministeri d'Hisenda als conceptes habilitats a la secció 32 dels pressupostos generals de l'Estat, destinats a finançar el cost dels serveis assumits per les comunitats autònomes, una vegada l'Oficina Pressupostària del Ministeri de Justícia remeti al Departament esmentat els certificats de retenció del crèdit, a fi de donar compliment al que disposa la normativa vigent sobre pressupostos generals de l'Estat.

Disposició final única.

Aquest Reial decret es publica simultàniament en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», i adquireix vigència l'endemà de la publicació.

Madrid, 29 de desembre de 2000.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Administracions Públiques,
JESÚS POSADA MORENO

ANNEX

La senyora Pilar Andrés Vitoria i el senyor Jaume Vilalta i Vilella, secretaris de la Comissió Mixta de Transferències que preveu la disposició transitòria sisena de l'Estatut d'autonomia de Catalunya,

CERTIFIQUEN

Que el Ple de la Comissió Mixta de Transferències, en la reunió del dia 6 de juny de 1994, va apoderar el president i el vicepresident per aprovar els acords d'ampliació de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia, i a la reunió